

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 96.201 van 7 juni 2001
in de zaak A. 88.999/XIV-3762.**

In zake :XXX,
die woonplaats kiest bij
advocaat B. VRIJENS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Kortrijksesteenweg 551

tegen :

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX van Moldavische nationaliteit, op 17 januari 1999 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 1999 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 9 juli 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht op 24 december 1999;

Gelet op de beschikking van 28 januari 2000 waarbij aan de verzoekende partijen het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 3 mei 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 mei 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN die, loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor verzoekende partij, van adjunct-adviseur F. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij België binnenkomt op 23 april 1999 en zich diezelfde dag vluchteling verklaart; dat op 9 juli 1999 de minister van Binnenlandse Zaken beslist tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 23 december 1999 de commissaris-

generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de thans bestreden beslissing neemt;

2. Overwegende dat de tweede verwerende partij in wat zij in haar nota onder het kopje "Met betrekking tot de ontvankelijkheid" uiteenzet, eigenlijk vraagt om buiten de zaak te worden gesteld; dat in deze stand van het geding dit verzoek niet kan worden ingewilligd, daar zij de auteur is van de genomen verwijderingsmaatregel en belast is met de tenuitvoerlegging ervan;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of reglement kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze

bepalingen volgt dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

3.2. Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, de verzoekende partij in substantie doet gelden dat ze bij haar terugkeer naar haar land vreest voor haar leven of vrijheid en dat ze vreest, wegens haar weigering haar woning over te dragen, bij een terugkeer naar de republiek Moldavië door de afpersers vervolgd te worden zonder de bescherming te kunnen inroepen van de Moldavische autoriteiten, in eerste instantie daar deze laatsten zelf betrokken zijn bij afpersingspraktijken en in tweede instantie wegens haar zigeunerorigine; dat verzoekende partij zich beperkt tot het op een algemene en summiere wijze te poneren dat zij nergens in Moldavië op de bescherming van de Moldavische autoriteiten kan rekenen omwille van haar zigeunerorigine, noch omwille van het feit dat de gehele Moldavisch autoriteiten betrokken zijn bij afpersingspraktijken; dat zij deze algemene politieke situatie in Moldavië niet met concrete gegevens staaft, noch er een begin van bewijs van verleent; dat bovendien een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst, zonder die gegevens te betrekken op de eigen situatie, evenmin volstaat als uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat de door de verzoekende partij aangevoerde uiteenzetting te algemeen en te

summier is en niet doet blijken dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing voor haar een persoonlijk en moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan inhouden, m.a.w. doet blijken dat haar leven in gevaar is bij een eventuele terugkeer naar Moldavië; dat het uiteengezette nadeel niet ernstig is; dat dienvolgens niet is voldaan aan de tweede voorwaarde van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven juni tweeduizendéén, door :

de HH.	G. DEBERSAQUES,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	W. GEURTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

G. DEBERSAQUES.